

---

2. S. i Advent 1928

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

2. S. i Advent 1928	4
2. s. i Advent	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

2. S. i Advent 1928

2. s. i Advent

Prædikedag 2. s. i Advent

Prædikedato 9. december 1928

Prædiketekst Lukas 21,25-36

Prædikested Vedersø Kirke ?

Prædiken ID P091228-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

58 570 268, 531

2. S. i Adv.

Hvordan skulde det kunne være andet? Saalænge der snydes, svindles, bedrages, hades, hores, bagtales og lyves, som der gør det i denne Verden, saalænge er det ikke alt for vanskeligt at forstaa, at der en grimme Dag bliver sat en Stopper for den hele Trafik, naar Gud dog er den Almægtige. Lad der saa staa Rædsel om de sidste Tider, lad Verdenskrigene rase, Pesten slaa ned for Fode, Vulkanerne sprudle Ild, og Jorden rystes, det er dog med en Lettelse, man tænker paa, at der kommer en Ende paa det hele. Der kommer engang imellem op i En en Utaalmodighed efter at det kunde ske, en Længsel efter at række Hænderne mod Himlen og raabe: Herre, lad det ske nu, send Ild over Jorden, lad det brænde op altsammen, det Helvede, der raser omkring mig, Helvedet inde i mig selv. Ja, ja, for det er jo ikke saadan, at det er blot er Storsynderne, der kan bringe En til Fortvivlelse, dette at Verden ligger i Mord og Hor og Svindel. Men det da ogsaa og maaske særlig al den Halvhed, vi lever i — alle, — der gør det saa pinefuldt, saa ulideligt — Halvheden og Lunkenheden, vi vil nok tilhøre X, men da ikke slippe denne Verden med al dens Fristelse, Begær, Synd. Der var en lille Pige her i Sognet, der skulde trøstes engang, hun havde slaaet sig: “Hvad vil du helst have: Historien om Rødhætte eller

Historien om Snehvide?” Under megen Hulken: A vil helst have en Stykke Chokolade. Jo, men det er de voxnes Historie, engang imellem er det godt at faa Historien om Rødhætte og om Snehvide, men et Stykke Chokolade er dog det væsentlige. Jo, jo, jo, jo, jo, men vi lever nu engang i denne Verden! maa vi da ikke det? Jo, visst maa vi det; siden Luthers Tid skulde der ikke være noget i Vejen for at være kristen og verdslig paa engang. Men vi kunde være udmærkede, dygtige, glade Menn. og dog give Gud, vi hører om i Kirken, uendeligt meget mere Raaderum i vor Sjæl end vi gør. Og gaar Krstnd. over til at blive blot og bar Vane for os, saa vi med forholdsvis god Samvittighed dænger os til i Verdslighed og Fald, saa nærmer den Stund sig, da Jordens Saga er ude. Naar den gamle Klode *overgiver* sig, er Napoleons Herskerdømme Slut. Staar det for Døren? jeg ved det ikke. Jordskælv og Krige er daglig Aviskost og hele vor Samfundslevemaade er saa indviklet, at kun en lille Møtrik skal løsnes for at hele Maskineriet skal ramle. Ingen ved længere, hvad de tror paa, hverken Præster eller Læger, moderne Moder og Omgangsformer har draget Kvinden nedad og pisket Sanseligheden op. Guldbegær og Sanselyst er Jordens Guder. Saa lad det ske! lad denne raadne Jord omspænde af Flamme, lad Guds rasende Ild naa ind i vore Hjerter og svie os, saa vi skriger, og brænde Synden ud af os, og lad os bede om og haabe paa, at der er saa meget bevaret af Daabens Menn. i os endnu, at vor Sjæls inderste Kerne kan undfly alle disse Ting og bestaa for Menneskesønnen.